

Sygn. akt: I C 563/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Ewa Oknińska,
Protokolant:	sekretarz sądowy Dominika Orzepowska,

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2022 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.000 (tysiąc) zł za miesiąc kwiecień 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 1.000 zł na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w(...) z dnia 27 kwietnia 2017 roku w sprawie (...),

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.000 (tysiąc) zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 maja 2020 r. do dnia 31 lipca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 1.000 zł na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)z dnia 27 kwietnia 2017 roku w sprawie I(...)

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 2.000 (dwa tysiące) zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 marca 2022 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce renty z tego tytułu w wysokości 1000 zł orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)z dnia 27 kwietnia 2017 roku w sprawie (...);

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 8.831,17 (osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden 17/100) zł za miesiąc kwiecień 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty,

- ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 2.700 zł na podstawie decyzji pozwanego i prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 28 września 2016 r. w sprawie(...)

V. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 8.831,17 (osiem tysięcy osiemset trzydzieści jeden 17/100) zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 maja 2020 r. do dnia 31 lipca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

- ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 2.700 zł na podstawie decyzji pozwanego i prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...),

VI. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 4.731,17 (cztery tysiące siedemset trzydzieści jeden 17/100) zł, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 sierpnia 2020 r. do dnia 28 lutego 2022 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

- ponad kwotę wypłacaną przez pozwanego w wysokości 6.800 zł miesięcznie na podstawie decyzji pozwanego, prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 września 2016 r. w sprawie (...)i postanowienia Sądu Okręgowego w (...)z dnia 02 grudnia 2020 r. w sprawie(...)

VII. zasądza od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 9.531,17 (dziewięć tysięcy pięćset trzydzieści jeden 17/100) zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 marca 2022 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce renty z tego tytułu w wysokości 700 zł zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia 28 września 2016 r. w sprawie(...)

VIII. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.459 (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt dziewięć) zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty;

IX. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

X. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.497,44 zł tytułem kosztów procesu wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Ewa Oknińska

Sygn. akt: I C 563/20

UZASADNIENIE

Powódka A. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S.:

- renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 3.000 zł miesięcznie, poczynając od 1 kwietnia 2020 r., płatnej do 10 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności, w miejsce renty z tego tytułu w kwocie 1.000 zł, orzeczonej prawomocnym wyrokiem (...),

- renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 15.000 zł miesięcznie, poczynając od 1 kwietnia 2020 r., płatnej do 10 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności, w miejsce renty z tego tytułu w kwocie 700 zł, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w(...)z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie(...)

- kwoty 3.917 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 24 marca 2020 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w wyniku wypadku drogowego z dnia 12 września 2012 r. doznała szeregu obrażeń ciała, realnie zagrażających jej życiu, powodujących jej trwałą niepełnosprawność. Wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy (...) m.in. zasądził od pozwanego na rzecz powódki zadośćuczynienie

za doznaną krzywdę w kwocie 525.000 zł, odszkodowanie w kwocie 6.166,09 zł oraz rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.700 zł, zaś z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 700 zł. Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie I(...)Sąd Apelacyjny w(...)zmniejszył wysokość renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych do kwoty 1.000 złotych miesięcznie. W ocenie powódki upływ 3 lat od dnia wyrokowania spowodował, że nastąpiła zmiana stosunków, która uprawnia do podwyższenia renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych. Powódka podała, że gdyby nie skutki wypadku ukończyłaby studia magisterskie, miałyby dłuższe doświadczenie zawodowe, pracowałaby w Policji co najmniej w II grupie zaszerogowania, gdzie zarobki miesięczne wynoszą około 4.700 zł netto miesięcznie. Ponadto nastąpiła zmiana w zakresie potrzeb powódki i kosztów ich zaspokojenia tj. powódka wyprowadziła się od rodziców, mieszka z mężem, który pracuje zawodowo. Potrzebuje ona codziennej odpłatnej pomocy osób trzecich. Ponadto konieczne jest prowadzenie rehabilitacji w zwiększonym wymiarze. Długotrwałość choroby powoduje zwiększone zapotrzebowanie na pokarm dedykowany osobom niepełnosprawnym oraz leki i środki medyczne.

Zwiększone potrzeby powódki związane z wypadkiem obejmują:

- koszty rehabilitacji w kwocie 7.200 zł miesięcznie,
- koszty dojazdu na zajęcia rehabilitacyjne i lekarskie i wszelkie inne oddalenia się od domu – 600 zł miesięcznie, przy przejeździe średnio 50 przejazdów miesięcznie,
- koszty zakupu leków – 541,21 zł miesięcznie (leki przeciwbólowe 50 zł, femistyna – 67 zł x3, joyday koncentrat probiotyczny 32,99 zł, solgarcan flora żurawina – 96,81 zł, pharmovit witamina k2mk7+d3 – 58,99 zł, środki przeciwoleżynowe: activon 91.92 zł, pc 30 płyn przeciwoleżynowy 250 ml – 59,50 zł)
- koszty materiałów higienicznych i lekarskich – łącznie 986 zł (wkładki urologiczne – 90 zł, pampersy 30 zł, cewniki 60 zł, papier nawilżany – 150 zł, płyn odkażający – 70 zł, podkłady – 60 zł, krem ochronny – 80 zł, opatrunki, plastry – 100 zł, skarpety zdrowotne bezuciskowe – 30 zł szt.x10, płyn do dezynfekcji – 46 zł),
- koszty eksploatacyjne związane z użytkowaniem wózka inwalidzkiego – łącznie 60 zł miesięcznie (dętki do wózka 50 zł raz na 3 miesiące, opony do wózka 120 zł raz na 3 miesiące),
- koszty specjalnej diety - łącznie 450 zł miesięcznie (N(...))– 60 opakowań miesięcznie po 7,50 zł)
- koszty sprawowanej opieki nad powódką - 12. 240 zł miesięcznie (24 godz. x 30 dni x 17 zł), powódka ze względu na niepełnosprawność ruchową wymaga całodobowej pomocy osób trzecich,

Łącznie zwiększone potrzeby powódki wynoszą 22.027,21 zł w wymiarze miesięcznym. Powódka podała, iż aktualnie obok przyznanej w postępowaniu sądowym renty 700 zł związanej ze zwiększonymi potrzebami, otrzymuje rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 2000 zł przyznaną decyzją pozwanego, zasilek związany ze stwierdzoną niezdolnością do samodzielnej egzystencji w wysokości 500 zł. Powódka domagała się podwyższenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb do kwoty łącznej 15.000 zł miesięcznie (tj. o kwotę 14 300 zł) podając, że nie dochodzi pełnej kwoty kosztów sprawowanej nad nią opieki całodobowej, ale jedynie w kwocie 5 162,79 zł miesięcznie.

Odnosząc się do żądania odszkodowania, powódka wskazała, że nastąpiła konieczność przystosowania jej lokalu mieszkalnego. W tym celu zakupiła kabinę prysznicową przystosowaną do korzystania przez niepełnosprawnych na kwotę 2.158 zł i materac od spania przystosowany dla osoby niepełnosprawnej na kwotę 1.759 zł (pozew – k. 4-16, pismo z dnia 30.11.2020 r. – k. 201-201 v).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania procesowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powódka przyczyniła się do zaistnienia zdarzenia drogowego w dniu 15 września 2012 r., dlatego ewentualna kwota żądanych roszczeń powinna ulec odpowiedniego zmniejszeniu. Wskazał,

że brak jest podstaw do obciążenia kosztami, które nie są związane ze zdarzeniem czyli kosztami zakupu kabiny prysznicowej oraz materaca. Pozwany zakwestionował koszt i zakres rehabilitacji. W jego ocenie powódka ma możliwość rehabilitacji w ramach NFZ. Ponadto podważył koszty dojazdu powódki, zasadność zakupu leków, suplementów, materiałów higienicznych i lekarskich, eksploatacji wózka oraz specjalnej diety, wskazując, że powódka nie udowodniła roszczeń w tym zakresie. Pozwany podał, że powódka nie wymaga pomocy osób trzecich przez całą dobę, nie wykazała również, aby ponosiła koszty tej opieki. Pozwany stwierdził ponadto, że niemożliwym jest, aby powódka osiągała obecnie wynagrodzenie w kwocie 4.700 zł netto miesięcznie, szczególnie, że planowała zatrudnienie w sektorze publicznym, gdzie występują niższe wynagrodzenia (odpowieź na pozew – k. 166-174).

Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 02 grudnia 2020 r. udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki o podwyższenie renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych przez czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz powódki kwoty 1.000 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 sierpnia 2020 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki o podwyższenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb przez czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz powódki kwoty 4.100 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 sierpnia 2020 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (postanowienie - k. 196).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2012 r. doszło do wypadku drogowego. Kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr. rej. (...) P. B., wykonując manewr wyprzedzania jadącego przed nim samochodu M. (...) nie zachował należytej i szczególnej ostrożności. W czasie wykonywania manewru wyprzedzania przez kierującego V. (...), na lewym pasie ruchu znajdowała się kierująca samochodem C. (...) powódka, która była widoczna dla kierującego V. (...). Rozpoczęcie manewru wyprzedzania przez kierującego samochodem V. (...) w zaistniałej sytuacji polegało na rażącym naruszeniu obowiązujących zasad bezpieczeństwa i ruchu drogowego. Zmusiło to do podjęcia przez powódkę, manewru obronnego w postaci zjazdu w lewo i hamowania w wyniku czego zjechała z drogi i uderzyła samochodem w drzewo.

(dowód: opinia biegłego E. R. sporządzona w sprawie I C 499/13 - k. 709-723, dokumenty z akt sprawy I C 499/13 - opinia sporządzona na potrzeby postępowania przygotowawczego k. 95-111, opinia wykonana przez Akademię (...) i Ruchu Drogowego w S. na zlecenie pozwanego k. 144-151)

W wyniku wypadku, u powódki występuje uraz wielonarządowy, stan po złamaniu kręgu C7 i uszkodzeniu rdzenia kręgowego, stan po stabilizacji odcinka C6 - C7 kręgosłupa, niedowład czterokończynowy z porażeniem kończyn dolnych i zwieraczy, stan po złamaniu kości udowej lewej, stan po złamaniu kompresyjnym kręgosłupa piersiowego na poziomie (...), stan po złamaniu żeber VII, VIII i IX oraz VIII, IX, X, łopatki prawej, złamania kości udowej lewej, złamania kości łokciowej lewej, złamania kostki przyśrodkowej kończyny dolnej prawej. Utrzymujący się niedowład czterokończynowy, nasilony zwłaszcza w kończynach dolnych oraz kończynie górnej prawej, z upośledzoną funkcją chwytaną ręki prawej ma charakter nieodwracalny. Stan powódki ustabilizował się i nie rokuje dalszej poprawy.

(dowód: zaświadczenia lekarskie – k. 69-70, opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej - k. 273-278)

W sprawie wypadku drogowego zostało wszczęte śledztwo. Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. umorzono śledztwo z uwagi na brak możliwości jednoznacznego wskazania sprawcy przedmiotowego wypadku drogowego. W dniu 19 kwietnia 2013 r. powyższe postanowienie zostało zatwierdzone przez Prokuratora z Prokuratury Okręgowej w Poznaniu. Od powyższego orzeczenie pokrzywdzona złożyła zażalenie. W dniu 11 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Pile utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

(dowód: dokumenty z akt sprawy (...) postanowienie o wszczęciu śledztwa w sprawie (...) postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie (...) dnia 19 kwietnia 2013 r. (...) postanowienie (...))

Wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. w sprawie I C(...)Sąd Okręgowy w (...) zasądził od pozwanego na rzecz powódki zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 525.000 zł, odszkodowanie w kwocie 6.166,09 zł, rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.700 zł oraz rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 700 zł, ponad już przez pozwanego wypłacaną. Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie (...) Sąd Apelacyjny w(...) zmniejszył wysokość renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych do kwoty 1.000 złotych miesięcznie.

(dowód: wyrok SO (...) k. 24-25, wyrok SA (...) k. 46-47)

Powódka oprócz rent zasądzonych wyrokiem, otrzymuje dodatkowo od pozwanego kwotę 2.000 zł miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby (bezsporne). Powódka uzyskuje z ZUS rentę socjalną w wysokości 1.200 zł miesięcznie, a także świadczenie uzupełniające 500 zł miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny z (...) w wysokości 215,84 zł.

(dowód: decyzja z dnia(...) – k. 64, decyzja z dnia(...)– k. 238-239, decyzja z dnia(...)– k. 240)

Powódka zaliczona jest do znacznego stopnia niepełnosprawności, która istnienie u powódki od 22-go roku życia. Nie ma możliwości wykonywania jakiegokolwiek pracy zarobkowej, wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k.65, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS - k. 66- 67).

Powódka wymaga systematycznej, rehabilitacji 6 dni w tygodniu po ok. 3 godziny dziennie z uwagi na możliwość wystąpienia przykurczów w stawach kończyn górnych i dolnych, zaników mięśniowych oraz odleżyn. Koszt 1-1,5 godziny rehabilitacji kształtuje się w granicach 100-150 zł. Brak rehabilitacji spowodowałby nieodwracalne zmiany strukturalne, które jeszcze w większym stopniu ograniczyłyby codzienne funkcjonowanie powódki.

Z uwagi na stan zdrowia powódki, do jej pielęgnacji niezbędne jest użycie specjalistycznych środków higieny i dezynfekcji. Powódka wymaga stosowania kremów przeciwoleżynowych, chusteczek do higieny intymnej, płynu do dezynfekcji, podkładow, pampersów, opatrunków, skarpet bezuciskowych, wkładek urologicznych, cewników. Powódka ponosi koszty z tego tytułu w kwocie 534,50 zł miesięcznie, które obejmują:

- wkładki urologiczne – 90 zł,
- pampersy 30 zł,
- cewniki urologiczne 60 zł,
- papier nawilżający – 90 zł,
- płyn odkażający – 30 zł,
- podkłady – 60 zł,
- krem ochronny – 20 zł,
- opatrunki, plastry – 100 zł,
- skarpety zdrowotne bezuciskowe – 24,5 zł,
- płyn do dezynfekcji – 30 zł,

Dodatkowo powódka ponosi koszt eksploatacji wózka inwalidzkiego – 56,67 zł miesięcznie (są to koszty wymiany dętek i opon).

W związku z wypadkiem powódka ponosi koszty zakupu leków przeciwbólowych (ok. 50 zł miesięcznie), przeciwzapalnych (feministyna za zapalenie pęcherza –ok. 100 zł miesięcznie) oraz przeciwoleżynowych (ok. 90 zł), suplementów diety z żurawiną (ok. 100 zł), witamin (58,99 zł). Łącznie powódka ponosi wydatki na leki 400 zł miesięcznie.

Powódka wymaga całkowitej pomocy osoby trzeciej przy rozbieraniu, ubieraniu, zmianie pozycji ułożeniowej, pionizacji, załatwianiu czynności fizjologicznych, a także pomocy przy karmieniu. Jest w stanie samodzielnie utrzymać kubek z dziubkiem, samodzielnie zjeść bułkę. W nocy istnieje konieczność zmieniania jej pozycji ciała, by zapobiec powstawaniu odleżyn.

Powódka jest niezdolna do samodzielnego poruszania, nie może korzystać z komunikacji miejskiej. Istnieje potrzeba wożenia powódki samochodem na rehabilitacje oraz raz na dwa miesiące na kontrole lekarskie. W związku z powyższym odbywanych jest około 20 przejazdów miesięcznie, których średni koszt miesięczny wynosi 240 zł (jeden przejazd 12 zł).

(dowód: opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej – k. 273-278, 342-344, opinia biegłego z zakresu pielęgniarstwa – k. 348-349, zeznania świadka W. P. – k. 190-191v., zeznania świadka J. K. – k.191 v. -192, zeznania świadka K. P. k. 192-192v., zeznania świadka D. O. k. 192v.-193, przesłuchanie powódki – k. 191 v.,)

Powódka w związku ze swoją niepełnosprawnością musiała zakupić materac przeznaczony dla osób niepełnosprawnych (1759 zł) oraz kabinę prysznicową dostosowaną do jej potrzeb (2.158,80 zł). Z uwagi na przeprowadzkę powódki oraz jej męża do własnego mieszkania, konieczny byłby zakup kabiny prysznicowej. Kabina byłaby tańsza o 700 zł, gdyby nie była dostosowana do potrzeb powódki.

(dowód: faktury VAT – k. 80-81, zeznania świadka W. P. k. 190-191v.)

Powódka przed wypadkiem ukończyła studia licencjackie na kierunku resocjalizacja. Swoje plany zawodowe wiązała z pracą w sektorze publicznym.

(dowód: zeznania świadka W. P. k. 190-191v, przesłuchanie w charakterze strony powódki A. P. k. 191v)

Powódka pismem z dnia 20 lutego 2020 r. wezwała pozwanego do zapłaty:

- renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 5.367,71 zł miesięcznie, w miejsce kwoty 1.000 zł,
- renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 22.077,21 zł miesięcznie, w miejsce kwoty 2.700 zł,
- kwoty 2.158 zł z tytułu zakupu kabiny prysznicowej,
- kwoty 1.759 zł z tytułu zakupu materaca.

W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 11 marca 2020 r. nie uwzględnił roszczeń powódki o podwyższenie renty. Następnie pismem z dnia 23 marca 2020 r. nie uznał roszczenia o zwrot kosztów zakupu kabiny prysznicowej i materaca

(dowód: zgłoszenie szkody z dnia (...)-k.71-75, pismo pozwanego z (...) k. 179,- 180 pismo pozwanego z dnia (...) r.- k. 78- 79)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na powołanych dowodach, w szczególności dokumentacji medycznej, opiniach biegłych z zakresu rehabilitacji oraz pielęgniarstwa, a także zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków i powódki.

Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy na fakt możliwości odzyskania przez powódkę zdolności do pracy zarobkowej. Brak możliwości wykonywania przez powódkę pracy zarobkowej został bowiem jednoznacznie stwierdzony w orzeczeniach o stopniu niepełnosprawności powódki wydawanych przez lekarzy medycyny pracy, ponadto fakt ten znajduje potwierdzenie w opiniach biegłych z zakresu rehabilitacji oraz pielęgniarstwa wydanych w niniejszym postępowaniu, koresponduje także z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z opiniami biegłych złożonymi w sprawie I(...). Powódka wymaga stałej pomocy w najbardziej podstawowych czynnościach dnia codziennego, a jej stan nie rokuje poprawy, wykluczona jest zatem możliwość wykonywania przez nią pracy zarobkowej. Wniosek dowodowy w tym zakresie, w ocenie Sądu zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania.

Na wstępie należy wskazać, że pozwany jest odpowiedzialny za skutki wypadku z dnia 12 września 2012 r., co zostało prawomocnie przesądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia (...) sygn. akt(...) zmienionym następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 kwietnia 2017 r. Sądy rozpoznając powyższą sprawę nie przyjęły przyczynienia się powódki do zaistnienia zdarzenia, co wynikało wprost z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych E. R.. Opinia ta jest wiarygodna, pełna, logiczna, nie zawiera sprzeczności. Pozwany zaś nie złożył żadnych zastrzeżeń do opinii, które mogłyby podważyć wnioski w niej zawarte. Wobec tego należało przyjąć, że okoliczności, których udowodnienia żąda pozwany zostały już dostatecznie wyjaśnione i nie ma potrzeby dopuszczania w tym zakresie dowodu z opinii kolejnego biegłego. Dlatego też Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych zgłoszony celem wykazania faktu przyczynienia się powódki do zaistnienia zdarzenia.

Sąd uwzględnił opinie biegłych z zakresu rehabilitacji medycznej i pielęgniarstwa. Opinie są rzetelne, jasne ani nie zawierają sprzeczności i stanowią miarodajne źródło ustaleń. Biegli w sposób przekonywujący i logiczny uzasadnili wnioski zawarte w opinii oraz ustosunkowali się do zarzutów do opinii zgłoszonych przez strony. Wzięli pod uwagę całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym dokumentację dotyczącą przebiegu leczenia powódki.

Sąd pominął wnioski dowodowe pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rehabilitacji i opinii innego biegłego z zakresu pielęgniarstwa. W świetle art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi potrzeba powołania kolejnych biegłych celem wydania następnej opinii. Niezasadnym byłoby przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z opinii kolejnego biegłego w każdym wypadku, gdy opinia złożona jest niekorzystna dla strony.

Odnosząc się do żądań pozwu wskazać należy, iż zgodnie z art. 907 § 2 k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

Roszczenia o podwyższenie rent za zwiększone potrzeby powódki oraz utratę możliwości zarobkowych zasługiwały na uwzględnienie w części.

Za zasadne Sąd uznał żądanie podwyższenia renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych do kwoty 2.000 zł miesięcznie, w miejsce renty w wysokości 1.000 zł. Wskazać należy, że na przestrzeni lat między zasądzeniem renty z tego tytułu, a dniem wyrokowania w niniejszej sprawie doszło do zmian na rynku pracy w zakresie przeciętnych wynagrodzeń oraz minimalnego wynagrodzenia, a także zmian ekonomicznych związanych ze spadkiem wartości pieniądza. Ponadto minął czas, w którym powódka pracując, zdobyłaby doświadczenie zawodowe, co z pewnością wiązałoby się ze wzrostem jej wynagrodzenia. Nie sposób jednak powiązać prognoz wynagrodzenia powódki z zatrudnieniem w Policji, w II grupie szeregowania, gdzie zarobki miesięczne kształtują się na poziomie około

4700 zł netto. Niewątpliwie otrzymanie pracy w Policji wymaga spełnienia szeregu dodatkowych wymagań, w tym psychologicznych i fizycznych i jedynie część starających się o tę pracę ostatecznie ją otrzymuje. Należy jednak przyjąć, że wobec planów ukończenia przez powódkę studiów magisterskich, znalazłaby ona pracę w sektorze publicznym, a przy uwzględnieniu zdobywanego przez nią doświadczenia oraz zmiany ww. wskaźników gospodarczych i ekonomicznych otrzymywałaby aktualnie wynagrodzenie wynoszące 3.200 zł netto. Sąd podwyższył zatem otrzymywaną przez powódkę rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych do kwoty 2.000 zł miesięcznie, począwszy od 1 kwietnia 2020 r. Aktualnie powódka otrzymuje rentę socjalną z ZUS w kwocie 1.200 zł, a zatem po podwyższeniu jej renty do kwoty 2.000 zł będzie dysponowała comiesięcznie kwotą 3.200 zł, która odpowiada najbardziej prawdopodobnemu wymiarowi jej wynagrodzenia netto w sytuacji, gdyby nie doszło do wypadku z dnia 15 września 2012 r.

Powódka pismem z dnia 20 lutego 2020 r. wezwała pozwanego do podwyższenia renty. Sąd przyjął, że pozwany otrzymał powyższe pismo w dniu 11 marca 2020 r., albowiem taka data widnieje na jego odpowiedzi. W ocenie Sądu, pozwany winien spełnić świadczenie rentowe w terminie 30 dni. Był to bowiem odpowiedni okres, aby dokonać analizy zgłoszonego roszczenia i wypłacić podwyższoną rentę. Dlatego pozwany pozostaje w opóźnieniu z tytułu świadczenia należnego za miesiąc kwiecień od 11 kwietnia 2020 r. Na dzień orzekania Sąd wziął również pod uwagę, że powódka dysponuje prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego(...)z dnia (...)w sprawie(...) na podstawie którego pozwany wypłaca jej kwotę 1.000 zł miesięcznie z tego tytułu. Z uwagi na to, że na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia o podwyższenie renty, powódka otrzymała świadczenie po 1.000 zł miesięcznie, należne za okres od 1 sierpnia 2020 r. do miesiąca lutego 2022 r., sąd w wyroku przyznał świadczenie rentowe należne za okres od 1 kwietnia 2020 r. do 31 lipca 2020 r. oraz należne za okres od 1 marca 2022 r.

Dlatego w pkt I Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.000 zł za miesiąc kwiecień 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 1.000 zł na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w(...) roku w sprawie (...)W pkt II wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 1.000 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 maja 2020 r. do dnia 31 lipca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 1.000 zł na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w(...)w sprawie (...) W pkt III wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu utraty możliwości zarobkowych w kwocie 2.000 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 marca 2022 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce renty z tego tytułu w wysokości 1000 zł orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w(...)roku w sprawie (...)

Za zasadne Sąd uznał żądanie podwyższenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb do kwoty 9.531,17 miesięcznie w miejsce renty 700 zł zasądzonej wyrokiem.

Wskazać należy, że zwiększenie potrzeb powódki, znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Powódka przede wszystkim musi być rehabilitowana w większym zakresie niż do tej pory, co jednoznacznie stwierdza opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej wydana po przeprowadzeniu badania powódki. Powódka wymaga systematycznej rehabilitacji 6 dni w tygodniu po ok. 3 godziny dziennie. Powódka wykazywała, że miesięczny koszt wymaganej rehabilitacji wynosi 7.200 zł. Taka wysokość kosztów rehabilitacji jest uzasadniona. Jak wynika bowiem z opinii biegłej z zakresu rehabilitacji medycznej koszt 1-1,5 godziny rehabilitacji wynosi 100-150 zł. Przyjmując zatem nawet minimalną stawkę wskazaną przez biegłą tj. 100 zł za godzinę rehabilitacji i konieczność 3-godzinnej rehabilitacji 6 dni w tygodniu, koszt takiej rehabilitacji wynosi **7.200 zł** miesięcznie, żądanie powódki zatem zasługuje w tym zakresie na uwzględnienie w całości. Zdaniem Sądu nie sposób oczekiwać od powódki, aby podejmowała rehabilitację w ramach NFZ. Powszechnie znanym faktem jest, że jakość i długość oczekiwania na świadczenia w ramach ubezpieczenia zdrowotnego odbiega od usług świadczonych przez prywatne podmioty lecznicze. Pozwany, który jest w ramach ubezpieczenia odpowiedzialny za powstały w zdrowiu powódki uszczerbek powinien ponieść wszelkie koszty niezbędne do zapewnienia jej jak najlepszej opieki zdrowotnej w związku z poniesioną szkodą. Brak

rehabilitacji spowodowałyby nieodwracalne zmiany strukturalne, które jeszcze w większym stopniu ograniczyłyby codzienne funkcjonowanie powódki.

Sąd przyjął ponadto, że w części zasługują na uwzględnienie żądania powódki odnoszące się do kosztów przejazdu na zajęcia rehabilitacyjne i lekarskie. Wskazać należy, że powódka jako osoba o bardzo znacznej niepełnosprawności nie ma możliwości samodzielnego poruszania się, natomiast ze względu na konieczność częstych przejazdów na zajęcia rehabilitacyjne oraz konsultacje lekarskie uzasadnione są koszty przejazdów w wysokości **240 zł** za 20 przejazdów. Przy udowodnionej częstotliwości zajęć rehabilitacyjnych (6 dni w tygodniu, przy czym część z nich odbywa się w domu), a także konieczności dojazdów powódki na konsultacje lekarskie, Sąd przyjął że uzasadniona jest konieczność przejazdu powódki 20 razy miesięcznie, zaś koszt pojedynczego przejazdu zgodnie z oświadczeniem strony powodowej wynosi w przybliżeniu 12 zł tj. 240 zł miesięcznie.

Konieczność zakupu materiałów higienicznych i lekarskich wynika ze stanu powódki, spowodowanego wypadkiem. Zgodnie z opinią biegłej z zakresu pielęgniarstwa nabywanie przez powódkę wskazanych materiałów jest uzasadnione i powiązane z jej niepełnosprawnością. Wskazać należy, że biegła w swojej opinii wskazała koszty niektórych materiałów wyższe niż żądane przez powódkę. Sąd jest natomiast związany w tym zakresie żądaniem pozwu, dlatego należało przyznać z tego tytułu kwotę **534,50 zł** miesięcznie. Powyższa kwota obejmuje koszty zakupu: wkładek urologicznych – 90 zł, pampersów 30 zł, cewników urologicznych 60 zł, papieru nawilżający – 90 zł, płyn odkażający - 30 zł, podkładow – 60 zł, kremu ochronnego – 20 zł, opatrunków, plastrów – 100 zł, skarpet zdrowotnych bezuciskowych – 24,50 zł, płyn do dezynfekcji – 30 zł. Odnośnie zakupu płynu do dezynfekcji, wskazać należy, że jest on niezbędny dla męża powódki, aby zdezynfekować ręce, przed cewnikowaniem powódki. Przyjęto cenę płynu 30 zł miesięcznie, która nie odbiega od cen rynkowych.

Wskazać należy także, iż powódce przysługują koszty sprawowanej nad nią opieki w 12-godzinnym wymiarze. Jest to odpowiedni wymiar, biorąc pod uwagę zakres niezbędnych czynności w sprawowanej opiece, uwzględniający faktyczne czynności opiekuńcze. Powódka potrzebuje całkowitej pomocy osoby trzeciej przy rozbieraniu, ubieraniu, zmianie pozycji ułożeniowej, pionizacji, załatwianiu czynności fizjologicznych, a także pomocy przy karmieniu. Należy mieć na względzie, że powódka zamieszkuje z mężem, którego pobyt w domu po pracy, nie sprowadza się wyłącznie do opieki nad powódką. W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej uzależniające możliwość żądania takich kosztów opieki od realnej utraty zarobku przez osobę najbliższą należało uznać za chybione, bowiem okoliczność, że powódka faktycznie nie poniosła kosztów opieki, z uwagi na to, że od daty wypadku opiekę nad nią sprawują rodzice i mąż, nie oznacza, że nie należą jej się świadczenia z tytułu równowartości tych kosztów. W orzecznictwie i doktrynie ugruntowany jest bowiem pogląd, że nie pozbawia poszkodowanego uprawnień do żądania odszkodowania za czas opieki fakt, że opiekę nad nim sprawowali nieodpłatnie członkowie jego rodziny (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2020 r. III CZP 31/19). Nie ma przy tym znaczenia kwestia utraty zarobku przez osoby najbliższe. W ocenie Sądu wyliczenie należnej powódce renty na zwiększone potrzeby w związku z koniecznością zapewnienia jej opieki w oparciu o stawkę 10 zł jest odpowiednie. Sąd przyjął 10 zł za godzinę, albowiem opieka nie jest świadczona przez osoby zawodowo się tym trudniące.

Obecnie powódka wymaga pomocy osób trzecich w wymiarze 12 godzin dziennie, co daje 360 godzin w miesiącu, a zatem przy przyjęciu stawki 10 zł za godzinę opieki koszt opieki nad powódką wynosi **3.600 zł** miesięcznie.

Dodatkowo powódka ponosi koszt eksploatacji wózka inwalidzkiego – **56,67 zł** miesięcznie. Powyższy koszt pozostaje w związku z wypadkiem, albowiem powódka porusza się na wózku. Zatem comiesięczne koszty eksploatacji wózka inwalidzkiego to zwiększone potrzeby powódki, wynikające z jej niepełnosprawności. Natomiast Sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim powódka dochodziła podwyższenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb w zakresie żywienia medycznego produktami N. (450 zł miesięcznie). Wskazać należy, że powódka nie wykazała żadnymi dowodami, aby wymagała żywienia specjalistycznego. Ponadto powódka dysponuje zasiłkiem pielęgnacyjnym, który może przeznaczyć na specjalną dietę, czy też koszty dojazdu niezwiązane z leczeniem.

Oczywistym jest, że powódka potrzebuje leków przeciwbólowych, preparatów chroniących układ moczowy, środków przeciwoleżynowych. Sąd na podstawie zeznań świadka W. P. przyjął, że powódka ponosi koszty zakupu leków w wysokości **400 zł**. Są to koszty leków przeciwbólowych (ok. 50 zł miesięcznie), przeciwzapalnych (feminstyna za zapalenie pęcherza –ok. 100 zł miesięcznie) oraz przeciwoleżynowych (ok. 90 zł), suplementów diety z żurawiną (ok. 100 zł), witamin (58,99 zł). Dokumentacja medyczna przedłożona w sprawie, doznane przez powódkę obrażenia ciała w sposób dostateczny wykazują istnienie związku przyczynowo-skutkowego między wypadkiem a powyższymi wydatkami.

Zatem kwota 12.031,17 zł składa się na zwiększone potrzeby powódki. Niewątpliwie zwiększone potrzeby istniały u powódki już od 1 kwietnia 2020 r., tak jak powódka określiła w żądaniu. Powódka comiesięcznie otrzymuje dobrowolnie od pozwanego przyznaną decyzją rentę w wysokości 2.000 zł, a także dodatek z ZUS za niezdolność do pracy w wysokości 500 zł. Zatem renta podlega podwyższeniu do kwoty 9.531,17 zł (12.031 zł - 2.000 zł - 500 zł) w miejsce kwoty 700 zł orzeczonej wyrokiem. Na dzień orzekania Sąd wziął pod uwagę, że powódka dysponuje prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...) na podstawie którego pozwany wypłaca jej kwotę 700 zł miesięcznie z tego tytułu. Z uwagi na to, że na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia o podwyższenie renty, powódka otrzymała świadczenie po 4.100 zł miesięcznie, należne za okres od 1 sierpnia 2020 r. do miesiąca lutego 2022 r., sąd uwzględnił powyższe w wyroku, zmniejszając kwotę do zapłaty za ten okres.

Z tych przyczyn w pkt IV wyroku zasądono od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 8.831,17 zł za miesiąc kwiecień 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 2.700 zł na podstawie decyzji pozwanego i prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (...) r. w sprawie (...) Odsetki od świadczenia należnego za miesiąc kwiecień przyznano od 11 kwietnia 2020 r. z uwagi na datę doręczenia wezwania do zapłaty.

W pkt V zasądono od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 8.831,17 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 maja 2020 r. do dnia 31 lipca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - ponad rentę wypłacaną przez pozwanego w kwocie 2.700 zł na podstawie decyzji pozwanego i prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w(...)w sprawie (...) W pkt VI zasądono od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 4.731,17 zł, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 sierpnia 2020 r. do dnia 28 lutego 2022 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - ponad kwotę wypłacaną przez pozwanego w wysokości 6.800 zł miesięcznie na podstawie decyzji pozwanego, prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w (...)w sprawie (...)i postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie (...)

W pkt VII zasądono od pozwanego na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 9.531,17 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 marca 2022 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce renty z tego tytułu w wysokości 700 zł zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)w sprawie (...).

Zgodnie z art. 444 §1 zd. 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

W zakres pojęcia "wszelkich kosztów" wynikłych z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia wchodzi koszty pobytu w szpitalu, konsultacji lekarskich, leków, zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych, diety, dojazdów do placówek leczniczych, nabycia protez i innych koniecznych przyrządów, koszty opieki i utracone dochody. Wskazać należy, że konieczność zakupu przez powódkę materaca przeznaczanego dla osób niepełnosprawnych oraz kabiny prysznicowej przeznaczonej dla osoby niepełnosprawnej pozostaje w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym ze zdarzeniem za które pozwany ponosi odpowiedzialność ubezpieczyciela. Koszty te są ściśle związane z niepełnosprawnością powódki, która przecież zaistniała wskutek wypadku z dnia 15 września 2012 roku. Nie ma przy tym znaczenia podnoszony przez pozwanego zarzut, iż przed laty kompensował powódce tożsame koszty, a konieczność ponownego ich poniesienia wiąże się z przeprowadzką powódki, w związku z którą i tak byłaby ona zmuszona do ich pokrycia. W

pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że żaden przepis nie ogranicza odpowiedzialności pozwanego do jednokrotnego pokrycia kosztów „tożsamy” środków niezbędnych osobie poszkodowanej, zaś art. 444 § 1 zd. 1 kc uzależnia istnienie roszczenia jedynie od związku przyczynowego między danymi kosztami a zdarzeniem wywołującym uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia. Ponadto zdaniem Sądu, nawet przyjęcie, że powódka będzie dysponowała dwoma materacami specjalistycznymi, dzięki czemu będzie mogła przebywać w obecnym miejscu zamieszkania oraz w domu rodziców nie doprowadzi do wyjścia poza granice należnego jej odszkodowania. Wskazać należy, że powódka zawarła związek małżeński i wyprowadziła się z mieszkania rodziców. Z uwagi na fakt, że powódka w związku z przeprowadzką, przy wykluczeniu niepełnosprawności i tak musiałaby urządzić łazienkę i dokonać zakupu kabiny prysznicowej, która byłaby jedynie o 700 zł tańsza od kabiny przystosowanej dla osoby niepełnosprawnej, co wynika z zeznań męża powódki W. P., szkoda w jej majątku powiązana ze zdarzeniem z 15 września 2012 r. i wynikającą z niego niepełnosprawnością wynosi 700 zł. Wskazać należy, że sytuacja ma się inaczej z materacem specjalistycznym, który jest przeznaczony ściśle dla spełniania szczególnych potrzeb samej powódki - w przypadku jej pełnosprawności nie byłoby w ogóle potrzeby zakupu takiego materaca przy przeprowadzce.

W związku z powyższym Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 2 459 zł tj. 1759 zł koszt materaca specjalistycznego i 700 zł zwiększony koszt kabiny prysznicowej ze względu na przystosowanie jej do potrzeb osoby niepełnosprawnej, o czym orzeczono w pkt VIII wyroku.

Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie od kwoty zasadzonego odszkodowania od dnia 11 kwietnia 2020 r. na podstawie art. 481 §1 k.c. Żądanie zostało zgłoszone pismem z dnia 20 lutego 2020 r. Niewątpliwie w dniu 11 marca 2020 r. dotarło ono do pozwanego. W ocenie Sądu, pozwany winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni. Był to bowiem odpowiedni okres, aby dokonać analizy zgłoszonego roszczenia i wypłacić odszkodowanie

Z przywołanych powyżej względów, powództwo podlegało w pozostałym zakresie oddaleniu, o czym orzeczono w pkt IX wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 100 k.p.c., mając na względzie wynik procesu.

Powód wygrała proces w 65 %, zaś pozwany w 35 %. Powódka poniosła następujące koszty: opłata sądowa od pozwu w kwocie 9.976 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 5.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłych w kwocie 1.185,15 zł (łącznie 16.578,15 zł). Powódka wygrała proces w 65 % i należne jej koszty wynoszą 10.775,80 zł.

Pozwany zaś poniósł koszty procesu w kwocie 6.509,60 zł, w tym wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłych 1.092,60 zł. Pozwany wygrał proces w 35 % i jego należne koszty wynoszą 2.278,36 zł.

Poniesione przez powódkę koszty przewyższają obciążający ją udział, zatem zasądzeniu na jej rzecz podlegała różnica tj. kwota 8.497,44 zł (10.775,80 zł. – 2.278,36 zł).

sędzia Ewa Oknińska